

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

ROZHODNUTÍ PŘEDSEDNICTVA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

ze dne 11. a 23. listopadu, 14. prosince 2009, 19. dubna 2010 a 5. července 2010,

kterým se mění prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu

(2010/C 180/01)

PŘEDSEDNICTVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 223 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na statut poslanců Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na článek 8 a čl. 23 odst. 2 jednacího řádu Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Při používání prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu ⁽²⁾ (dále jen „prováděcí opatření“) byla zjištěna řada praktických problémů. Je proto nutné tato prováděcí opatření pozměnit, aby bylo zajištěno, že poslanci mohou řádně plnit své povinnosti.
- (2) Všem poslancům by měly být v případě vážné nemoci plně uhrazeny léčebné výlohy a jejich rodinní příslušníci by měli mít nárok na stejné krytí z nemocenského pojištění, bez ohledu na datum jejich nemoci. Bylo by proto vhodné, aby příslušná pozměněná ustanovení týkající se nemocenského pojištění poslanců platila od 14. července 2009.
- (3) V předchozích volebních obdobích měli poslanci nárok na úhradu určitých doplňkových cestovních výdajů při cestách do jednoho z pracovních míst Parlamentu a z něj v týdně, kdy se nekonala žádná oficiální činnost Parlamentu. Vzhledem k tomu, že někdy může být třeba, aby byli poslanci v těchto týdnech v Parlamentu přítomni, jako tomu bylo před slyšeními nominovaných

komisařů, bylo by rozumné tuto možnost zachovat s účinností od 1. ledna 2010.

- (4) Řada ustanovení o služebních cestách se týká ročních částek, ze kterých mohou být poslancům hrazeny výdaje. Jelikož by nebylo vhodné, aby se poslancům dostávalo rozdílného zacházení podle toho, kdy jejich služební cesta proběhla, měly by změny těchto ustanovení schválené předsednictvem v průběhu roku 2010 platit od 1. ledna 2010. Tak by tomu mělo být i u omezeného nároku na příspěvek na pobyt pro poslance, kteří jsou v Parlamentu přítomni během týdne vyhrazeného pro vnější činnost Parlamentu.
- (5) Zvýšení příspěvku na parlamentní asistenty zohledňuje úpravu odměn úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie stanovenou nařízením (EU, Euratom) č. 1296/2009 ⁽³⁾ s účinností od 1. července 2009 a zvýšení dohodnuté v opravném rozpočtu Evropské unie č. 1/2010 na rozpočtový rok 2010. Vzhledem k tomu, že zvýšení v opravném rozpočtu by mělo platit okamžitě, měla by nová výše příspěvku na parlamentní asistenty platit od 1. května 2010.
- (6) Na své schůzi dne 11. listopadu 2009 předsednictvo rozhodlo, že poslancům umožní, aby si mohli část příspěvku na parlamentní asistenty, nejvýše ve výši jednoho měsíčního příspěvku, převést do dalšího rozpočtového roku, což by jim usnadnilo správu finančních prostředků, které mají k dispozici. Bylo by vhodné, aby tato změna platila od 14. července 2009.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. L 262, 7.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. C 159, 13.7.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1296/2009 ze dne 23. prosince 2009, kterým se s účinkem od 1. července 2009 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na tyto odměny a důchody (Úř. věst. L 348, 29.12.2009, s. 10).

(7) Jedním z hlavních problémů, se kterými se poslanci potýkali, byla administrativní zátěž vzniklá v důsledku některých ustanovení prováděcích opatření, zejména ustanovení týkajících se dokumentů, které musí být předloženy v souvislosti s některými druhy smluv uzavřenými s jejich zaměstnanci. Aby se tato zátěž rychle snížila, měly by příslušné změny platit od 14. července 2009. Na své schůzi dne 23. listopadu 2009 předsednictvo rozhodlo povolit, aby zálohy vyplácené Parlamentem v souvislosti s pracovní smlouvou byly použity na pokrytí výdajů místních asistentů při kratších cestách až do výše 100 EUR měsíčně. Jelikož tato změna byla rovněž provedena s cílem snížit administrativní zátěž pro poslance, měla by platit od 1. ledna 2010.

(8) Obecně platí, že poslancům nelze hradit výdaje v souvislosti se smlouvami, na jejichž základě zaměstnávají některé rodinné příslušníky nebo využívají jejich služeb. Rodinní příslušníci, kteří pracovali jako asistenti poslanců ke dni 1. července 2008 a jejichž smlouvy byly do tohoto data zaregistrovány na příslušném oddělení, však mohli tuto činnost vykonávat i během následujícího volebního období. V praxi požadavek na registraci vyloučil mnoho dlouhotrvajících pracovních smluv. Měl by proto být zrušen, aby se se všemi pracovními smlouvami, které zajišťují odvody příspěvků na sociální zabezpečení a které byly platné k 1. červenci 2008, zacházelo stejně. Vzhledem k tomu, že příslušná změna se týká pracovněprávních vztahů, které předcházely vstupu prováděcích opatření v platnost, měla by platit od 14. července 2009.

PŘIJALO TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Prováděcí opatření se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují těmito:

„1. V souladu s článkem 18 statutu a obdobně podle pravidel vypracovaných společnou dohodou orgánů Společenství⁽¹⁾ a jejich obecných prováděcích ustanovení⁽²⁾ mají nárok na úhradu dvou třetin výdajů spojených s nemocí, těhotenstvím nebo narozením dítěte následující osoby:

a) poslanci a bývalí poslanci, kteří pobírají odchodné podle článku 13 statutu nebo starobní důchod podle článků 14 a 15 statutu, pokud jde o jejich výdaje a výdaje jejich manželů/manželek nebo stálých partnerů bez manželského svazku ve smyslu čl. 58 odst. 2 a výdaje jejich vyživovaných dětí ve smyslu čl. 58 odst. 3 do věku 21 let nebo nejvýše 25 let, pokud se soustavně připravují na budoucí povolání, jestliže manželé/manželky, stálí partneři bez

manželského svazku a vyživované děti nemají nárok na dávky stejného druhu a ve stejné výši jako poslanci nebo bývalí poslanci na základě jiných právních nebo správních předpisů;

b) oprávněné osoby, kterým je vyplácen pozůstalostní důchod podle článku 17 statutu.

Osoby uvedené v bodě a) a b) si mohou podle čl. 19 odst. 1 výše uvedených pravidel svobodně zvolit lékaře a nemocnici či zdravotnické zařízení.

2. Úhrada výloh na základě odstavce 1 se provádí z rozpočtu Parlamentu. Použijí se čl. 72 odst. 3 a odst. 4 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽³⁾, a čl. 20 odst. 6 výše uvedených pravidel.

⁽¹⁾ Společná pravidla o pojištění úředníků Evropských společenství pro případ nemoci přijatá společnou dohodou všech orgánů (kterou zaznamenal předseda Soudního dvora Evropských společenství dne 24. listopadu 2005) v souladu s článkem 72 nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a zavádějí zvláštní dočasná opatření pro úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2007, kterým se stanoví obecná prováděcí opatření pro úhradu léčebných výloh.

⁽³⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.“

b) vkládají se nové odstavce, které zní:

„4. Poslanci a bývalí poslanci, kteří pobírají odchodné podle článku 13 statutu nebo starobní důchod podle článků 14 a 15 statutu se mohou vzdát svého nároku na úhradu léčebných výloh podle odstavce 1. V takovém případě mají nárok na úhradu dvou třetin příspěvku na nemocenské pojištění, pokud celková uhrazená částka nepřesáhne 400 EUR měsíčně.

5. Každý poslanec či bývalý poslanec, který se podle odstavce 4 vzdá svého nároku na úhradu léčebných výloh, může následně své rozhodnutí změnit.

6. Částka uvedená v odstavci 4 může být každoročně předsednictvem upravena až do výše odpovídající ročnímu zvýšení průměrné částky uhrazené ze společného systému nemocenského pojištění úředníků Evropských společenství připadající na jednoho příjemce.

7. Tento článek se použije také pro bývalé poslance pobírající odchodné uvedené v článku 45 s účinností od prvního dne následujícího po skončení jejich mandátu do dne, kdy jim vznikne nárok na odchodné.

8. Tento článek se použije také pro bývalé poslance pobírající starobní důchod uvedený v článku 49 s účinností od prvního dne následujícího po skončení jejich mandátu do dne, kdy jim vznikne nárok na starobní důchod, za předpokladu, že před skončením mandátu byly splněny podmínky uvedené v čl. 49 odst. 1.“.

2) V článku 10 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Za obvyklé cestovní výdaje se považují rovněž náklady na cestu vynaložené předsedy výborů nebo podvýborů při účasti na zasedáních Rady.“.

3) V článku 13 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Odchylně od odstavce 1 předloží poslanci v případě cesty automobilem prohlášení, v němž uvedou registrační značku vozidla použitého pro cestu, a pokud se cesta uskutečnila v členském státě, v němž byli zvoleni, ujetou vzdálenost a místo odjezdu a cíl, nebo, v případě všech ostatních cest automobilem, stav tachometru při odjezdu a stav tachometru při příjezdu. Pokud je cesta delší než 800 km, musí být k tomuto prohlášení připojeny doklady umožňující zjistit datum cesty (např. potvrzení o nákupu pohonných hmot vydané k transakci uskutečněné v místě odjezdu nebo během cesty, potvrzení o zaplacení dálničního mýtného, smlouva o pronájmu vozidla či příslušná faktura atd.).

V případě cesty mezi Bruselem a Štrasburkem je vždy nezbytné předložit příslušné doklady umožňující zjistit den, kdy byla cesta uskutečněna.

3. Předplacené jízdenky nebo průkaz vystavený na jméno a zakládající nárok na slevu z jízdného v případě uskutečněných cest lze proplatit formou zálohy. Záloha je vyúčtována při skončení doby platnosti předplacené jízdenky nebo průkazu.“.

4) Článek 14 se mění takto:

a) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) v případech uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. b) pozvánku nebo program akce, které se poslanec zúčastnil, nebo další doklady prokazující, že cesta se uskutečnila výhradně v souvislosti s výkonem mandátu poslance, nebo v případě uvedeném v čl. 22 odst. 2a prohlášení poslance, že se cesta uskutečnila v souvislosti s výkonem jeho mandátu;

b) v případech uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. c) prohlášení poslance o účelu cesty, kterou uskutečnil při výkonu svého mandátu;“;

b) vkládá se nové písmeno, které zní:

„d) v případech uvedených v čl. 10 odst. 2a pozvánku Rady.“.

5) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Výše úhrady

Úhrada cestovních výdajů se provádí na základě skutečně vynaložených nákladů:

a) v případě cesty letadlem až do výše tarifu business třídy;

b) v případě cesty vlakem nebo lodí až do výše tarifu první třídy;

c) v případě cesty automobilem až do výše 0,49 EUR/km; tato částka může být případně zvýšena o cenu přepravy trajektem nebo obdobným dopravním prostředkem.“.

6) V článku 17 se odstavce 4 až 7 nahrazují tímto:

„4. Při nástupu do funkce nebo při změně bydliště musí být poslanec informován o tom, které letiště a nádraží a které nejpřímější, tj. nejkratší trasy se použijí za účelem uplatňování těchto prováděcích opatření.

5. Poslanci mohou příslušnému oddělení písemně navrhnout jinou trasu, která je výrazně časově výhodnější nebo pohodlnější, aniž by se cena cesty zvýšila o více než 20 %, přičemž svůj návrh odůvodní. Pokud je tato trasa přijata, nahradí se jí nejpřímější trasa stanovená podle odstavce 3.

Pokud tato trasa není přijata nebo pokud trasa navrhovaná poslancem zvýší cestovní náklady o více než 20 %, je věc postoupena generálnímu tajemníkovi, který může předtím, než rozhodne, tuto věc konzultovat s kvestory.

6. Jestliže byla cesta přerušena, proplatí se cestovní výdaje vynaložené od posledního místa odjezdu. Za přerušování cesty se považuje každé přerušování delší než jedna noc, kromě sobot, nedělí a státních svátků, jež poslanec učiní na trase do nebo z jednoho z pracovních míst Parlamentu či oficiálního místa konání schůze.

7. Pokud místem odjezdu nebo cílem není bydliště poslance nebo hlavní město členského státu, v němž byl zvolen, uhradí se cestovní výdaje až do výše nákladů, které by poslanci vznikly, kdyby cestu vykonal do svého bydliště nebo ze svého bydliště, a to nejpřímější, tj. nejkratší trasou.

8. Pokud se cesta uskuteční mezi dvěma pracovními místy nebo dvěma místy konání schůze, uplatní se obdobně odstavce 3 a 7.

9. Tarify použité pro účely těchto prováděcích opatření se aktualizují dvakrát ročně, v květnu a v listopadu.“

7) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Poslanci mají v případě cest uskutečněných na území Evropské unie nárok na příspěvek na vzdálenost a příspěvek na délku cesty, které mají kryt veškeré výdaje související s jejich cestou. Tento nárok vzniká pouze u hlavních cest podle čl. 18 odst. 1.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavce 3 až 5 se nahrazují tímto:

„3. V případě cest uvedených v čl. 10 odst. 1 písm. b) a c) nebo v případech uvedených v čl. 18 odst. 4 nevzniká nárok na příspěvek na vzdálenost a příspěvek na délku cesty. Přerušení cesty podle čl. 17 odst. 6 nebo jakékoli jiné přerušení cesty nezakládá žádný další nárok na příspěvek na vzdálenost či příspěvek na délku cesty.

4. Výše příspěvku na vzdálenost a příspěvku na délku cesty:

a) pro cesty do pracovních míst Parlamentu se stanoví na začátku mandátu poslance na celou dobu jeho funkčního období; upraví se pouze v případě změny bydliště bez ohledu na jakékoli změny v trase, kterou poslanec skutečně absolvuje;

b) pro cesty do dalších míst konání schůzí ve smyslu čl. 10 odst. 1 písm. a) a čl. 10 odst. 2 a 2a se stanoví jednotlivě pro každou cestu.

5. Pokud další výdaje poslance související s jeho cestou překročí výši příspěvku na vzdálenost, může po předložení příslušných dokladů požádat o proplacení rozdílů.“

8) V článku 20 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Výše příspěvku se vypočte na základě nejkratší trasy ve směru tam či zpět mezi centrem obce, v níž má poslanec své bydliště, a cílovou infrastrukturou v místě konání schůze.

Jestliže základ pro výpočet cesty vlakem není znám nebo je jen obtížně zjistitelný, použije se základ pro výpočet cesty automobilem.“

9) V článku 21 se odst. 1 písm. d) nahrazuje tímto:

„d) v případě, že celková doba cesty přesáhla 6 hodin a kvůli řádně odůvodněným okolnostem zahrnovala

nezbytný nocleh: po předložení příslušných dokladů se výše příspěvku rovná částce uvedené v článku 24.“

10) Článek 22 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V rámci této částky mohou poslanci rovněž požádat po předložení originálu účtu nebo faktury o proplacení výdajů za použití taxislužby, výdajů za pronájem vozidla, nákladů na ubytování v hotelu a dalších souvisejících výdajů uskutečněných po dobu oficiální činnosti. Tento nárok se rozšiřuje také na jeden den před zahájením oficiální činnosti a jeden den po jejím ukončení.“;

b) vkládají se nové odstavce, které zní:

„2a. Jestliže poslanec cestuje do jednoho z pracovních míst Parlamentu v týdnu, kdy se nekoná žádná oficiální činnost Evropského parlamentu, omezí se proplacení doplňkových cestovních výdajů na cestovní náklady včetně výdajů za použití taxislužby pro cesty z letiště nebo nádraží do centra a zpět a náklady na ubytování v hotelu.

2b. K žádostem o proplacení cest, které byly uskutečněny za účelem účasti na určité akci na základě pozvání poslance nebo politické skupiny Evropského parlamentu, se rovněž připojí další příslušné doklady prokazující, že se cesta uskutečnila výhradně v souvislosti s výkonem mandátu poslance.

2c. Poslanci mohou kombinovat obvyklé cesty a cesty doplňkové.

Jestliže byla celá cesta kombinovaného typu uskutečněna v rámci Evropské unie, proplatí se úsek cesty, který byl zahájen nebo skončil v některém z pracovních míst Parlamentu nebo v oficiálním místě konání schůzí, v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a).

Jestliže byla část cesty kombinovaného typu uskutečněna mimo Evropskou unii, proplatí se doplňkové náklady, které vznikly z toho důvodu, že poslanec necestoval kvůli doplňkové cestě nejpřímější trasou, z příspěvku poslance na doplňkové cesty podle odstavce 1.“

11) V článku 23 se aktuální odstavec očísluje jako „1.“ a vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2. Cestovní výdaje, které vznikly v souvislosti s použitím veřejné hromadné dopravy ve městě (včetně taxislužby), se proplatí na základě příslušných dokladů obvyklých pro použití dopravního prostředku. Proplácená částka se vydělí částkou hrazenou na 1 km v případě cest automobilem a výsledek se odečte od počtu kilometrů uvedených v odst. 1 písm. b).

3. Pokud poslanec, jehož bydliště podle čl. 17 odst. 2 se nachází v jiném členském státě než v členském státě, v němž byl zvolen, cestuje v souvislosti s výkonem svého mandátu mezi tímto bydlištěm a členským státem, v němž byl zvolen, považují se cesty, které uskuteční, pro účely odst. 1 písm. a) a b) za cesty uskutečněné na území členského státu, v němž byl poslanec zvolen.“.

12) V čl. 24 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Během týdnů vyhrazených pro vnější činnost Parlamentu mají poslanci nárok na příspěvek na pobyt po dobu nejvýše tří dnů s výjimkou případu, kdy je příspěvek vyplácen podle písmen a) a b), a s výjimkou zvláštních okolností, o nichž rozhodlo předsednictvo dne 19. října 2009.“.

13) Článek 33 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Maximální výše měsíční úhrady výdajů vynaložených na všechny osobní asistenty podle článku 34 činí 17 864 EUR. Od 1. května 2010 činí tato částka 19 364 EUR.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„6. Nepoužitý zůstatek měsíční úhrady výdajů podle odstavce 4, který přebývá ke konci rozpočtového roku, se převede do dalšího rozpočtového roku, a to maximálně do výše měsíční úhrady podle uvedeného odstavce.“.

14) V článku 36 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Vyžadují-li to okolnosti, může Parlament v rámci plnění pracovní smlouvy a na žádost poslance vyplatit zálohy na platby uvedené v odstavcích 4 a 5.

Zálohy mohou být rovněž použity na uhrazení výdajů místních asistentů v průběhu krátkých cest. V tomto případě se vyplácí paušálně do výše 100 EUR na asistenta měsíčně. Pokud by byly výdaje vyšší než tato částka, předloží osoba pověřená prováděním plateb jednou za čtvrtletí doklady potvrzující vzniklé výdaje. Ve výjimečných případech mohou být tyto doklady nahrazeny prohlášením.

Za vyúčtování těchto záloh zcela odpovídá osoba pověřená prováděním plateb a vyúčtování se provádí v souladu s těmito prováděcími opatřeními a v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy.“.

15) Článek 41 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují těmito:

„1. V případě smlouvy o poskytování služeb podle čl. 34 odst. 1 písm. b) nebo čl. 34 odst. 5, předá při předložení žádosti o úhradu poslanec nebo osoba pověřená prováděním plateb jménem poslance příslušnému oddělení:

a) kopii smlouvy o poskytování služeb, kterou poslanec uzavřel s poskytovatelem služeb a v níž je jasné uvedena povaha poskytovaných služeb;

b) kopii smlouvy uzavřené mezi poslancem a osobou pověřenou prováděním plateb, kterou si zvolil.

2. Úhrada poskytování služeb se provádí na základě podrobné faktury nebo vyúčtování odměn za skutečně poskytnuté služby, kterou poslanec předloží příslušnému oddělení.

Poskytovatel služeb prohlásí, že předložené faktury nebo vyúčtování odměn jsou v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, zejména v oblasti DPH, pokud jde o pravidelně poskytované služby. Pokud jsou služby osvobozené od DPH, uvede poskytovatel služeb, na jakém právním základě jsou od DPH osvobozeny, a potvrdí, že splnil všechny povinnosti, které mu ukládají vnitrostátní předpisy.

Maximální výše úhrady poskytnutých služeb nesmí překročit 25 % částky uvedené v čl. 33 odst. 4. Úhrada může být provedena souhrnně za celý rok.“;

b) odstavce 3 a 4 se zrušují.

16) Článek 42 se nahrazuje tímto:

„Článek 42

Mimořádné výdaje

Pokud je místní asistent, s nímž byla uzavřena pracovní smlouva, nepřítomen déle než tři měsíce z důvodu mateřské dovolené nebo vážné nemoci, může být od třetího měsíce nepřítomnosti proplacena ta část nákladů na jeho zastupování, která není hrazena z příspěvků vyplácených zaměstnanci v příslušném vnitrostátním systému sociálního zabezpečení, a to nad rámec částky stanovené v čl. 33 odst. 4. Žádost o úhradu těchto výdajů předkládá příslušnému oddělení osoba pověřená prováděním plateb a spolupodepisuje ji poslanec.“.

17) Článek 44 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Přístup k vnitřním službám a poskytování vybavení a zařízení“

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Předsednictvo stanoví pravidla pro přístup poslanců k vnitřním službám Parlamentu a pro poskytování vybavení a zařízení poslancům, zejména:

— pro využívání služebních vozů poslanci,

— pro vybavení kanceláří poslanců nábytkem,

- pro poskytování výpočetní a telekomunikační techniky poslancům,
- pro poskytování kancelářských potřeb poslancům,
- pro užívání kancelářských prostor poskytnutých v informačních kancelářích Parlamentu poslanci a politickými skupinami,
- pro zpracování archivních dokumentů poslanců, které byly ve formě daru nebo závěti předány některému ústavu, sdružení nebo nadaci,
- pro stěhování osobních věcí poslanců, jejichž mandát skončil v průběhu volebního období, z jejich kanceláře v Bruselu a ve Štrasburku do jejich země původu,
- pro používání služebních jízdních kol,
- pro využívání jazykových kurzů a kurzů výpočetní techniky pro poslance,
- pro využívání lékařské služby.“

18) Článek 78 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od čl. 43 písm. d) mohou být smlouvy uzavřené přímo či nepřímo s rodinnými příslušníky poslanců před 1. červencem 2008 ponechány v platnosti po přechodné období odpovídající volebnímu období následujícímu po vstupu statutu v platnost, a to pokud jsou řádně splněny příslušné povinnosti v oblasti daní a sociálního zabezpečení.

Poslanci jsou povinni uvést podrobné informace o všech takto přímo či nepřímo uzavřených smlouvách ve svém prohlášení o finančních zájmech.“

Článek 2

1. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem následujícím po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto rozhodnutí se použije od téhož dne s výjimkou níže uvedených ustanovení:

a) čl. 1 odst. 1 písm. a), 13, 15 písm. a) a odst. 18 písm. b), které se použijí od 14. července 2009;

b) čl. 1 odst. 4 písm. a) (pokud se týká čl. 14 písm. a) prováděcích opatření), odst. 10 písm. a) a b) (pokud se týká čl. 22 odst. 2a a 2c prováděcích opatření), odst. 11 (pokud se týká čl. 23 odst. 2 prováděcích opatření), odst. 12, 14 a 16, které se použijí od 1. ledna 2010.